

[**CALIZNA** *sb f*

calizna, celizna.

sg G c(a)lizny. ◇ A celiznę. ◇ L celiźnie.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

1. *Grunt twardy, znajdujący się pod uprawną warstwą ziemi: Fundamenti domow mają być szyrsze nizli łciany/ a trzeba im głęboko ziemię wykopać aż do czalizny. Cresc 1549 651 (Linde).*

2. *górn. Nienaruszona masa ciała kopalnego; tu: o soli: aby tam już póki może być aż do celizny rów był otworzysty, w którym już poprawy żadnej nigdy nie będzie potrzeba stamtąd przez celiznę. LustrKrak 52; Stolę teraz robią w celiźnie LustrKrak 53, 54.*

Cf CALEC, CELC

MM